

Imunologija v laboratorijski diagnostiki:

Radialna imunodifuzija – komponente komplementa

Lateksna aglutinacija – revmatoidni faktor

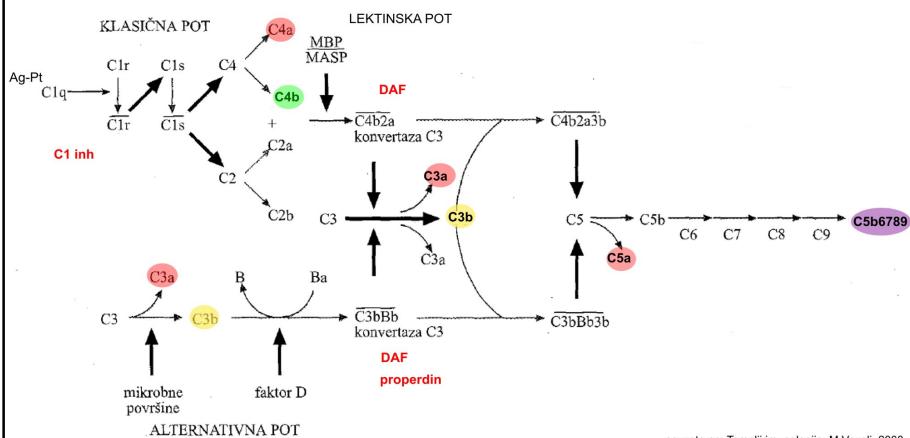
Jasna Omersel

Magistrski študijski program Laboratorijska biomedicina
Ljubljana, 2009/2010

FUNKCIJE

1. Komplement – biokemija in fiziologija

- 1870; 1899 (P.Ehrlich); 1919 nobelova nagrada (Buchner)
- 1950 APH, 1990 lektinska pot

Komplement – merjenje aktivnosti in koncentracije komponent

Kdaj?

- sum na bolezni IK: SLE, generalizirani vaskulitis, glomerulonefritis, krioglobulinemija
- določitev in spremljanje aktivnosti bolezni IK
- sum na izčrpanost komplementnega sistema zaradi preobsežne porabe pri okužbah in drugih vnetjih
- genetske pomanjkljivosti C sistema

Kako?

- hemolitični testi – CH50 test, AP50 test
- encimsko imunski test aktivacije - ELISA
- imunokemična določitev – RID, imunonefelometrija, imunoturbidimetrija
- določitev receptorjev komplementa na celicah – IIF, pretočna citometrija

Potek testiranj

Osnovno testiranje

- klasična pot CH50 funkcionalna testa
- alternativna pot APH50
- C3d/dg

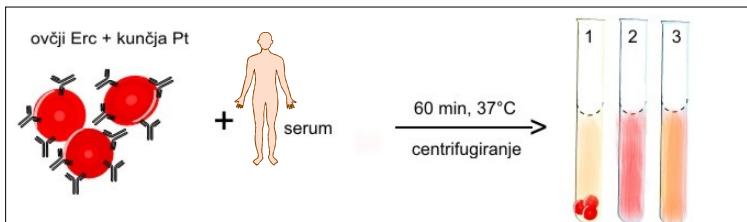
Nadaljevalno testiranje

- C3, C4, C1-Inh., C1q, C2...
- faktor B, H, I
- properdin
- litični kompleks SC5b-9

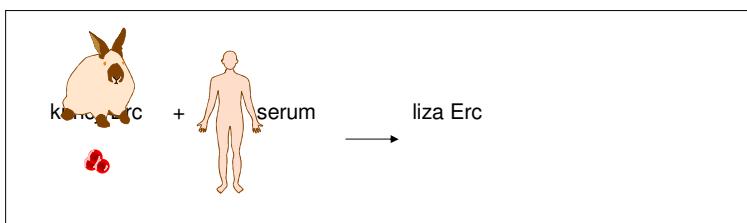
Vzorci

- CH_{50} , APH_{50} : 3-7 ml epruveta – kri (venska) z EDTA poslano na ledu ali 4-8 °C do 24h; ali 2 ml plazme (priprava v 1h po odvzemuh!) na 4-8 °C, če analiza isti dan; sicer -20 °C za nekaj dni
- za konc. C3, C4, C1-Inh : serum 1 mL, max. 8 dni 2-8 °C

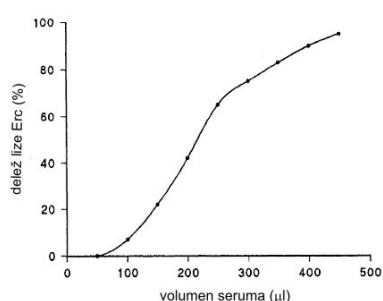
- CH50 test

- APH50 test

izračun CH50 testa

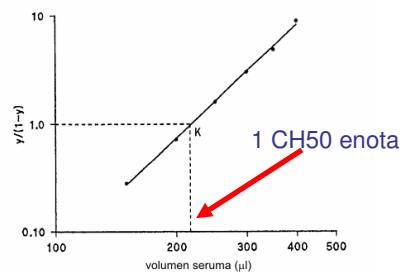
$$y = \frac{A_{vz} - A_{sl}}{A_{100} - A_{sl}} \times 100\%$$

A = absorbanca, $\lambda = 541 \text{ nm}$

$$x = k \left(\frac{y}{1-y} \right)^{\frac{1}{n}}$$

von Krogh-ova enačba

x volumen seruma v epruveti
 $1/n = 0,2 \pm 10\%$
 k konst. 50% hemolize ($y=0,5$)

• C3/C4 – RID

(radialna imunodifuzija)

Precipitacija:

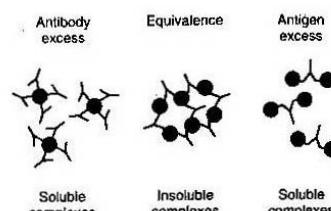
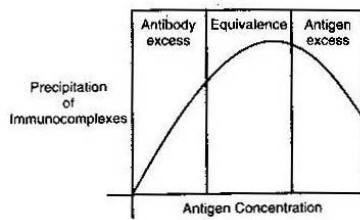
Reakcija med protitelesi in topnimi antigeni (makromolekule) z mnogimi antigenskimi determinantami.

Heidelberger-Kendallova krivulja

Marrackova teorija mreže "lattice theory"

Vpliv na precipitacijo:

- eksperimentalni pogoji
- razred protiteles
- št. Ag determinant, topnost, velikost Ag (40-160 kDa)
- značilnost Pt: afiniteta, specifičnost za Ag
- naboj in oblika kompleksa
- T, pH, ionska moč

Priprava RID plošč (osnovni princip)

- "the Mancini Technique", 1963-1964; kvantitativna
- 1-3 % agarosa, v PBS pH~ 7.4, EDTA, protimikrobnno sredstvo (tiomersal, NaN₃)
- segrevamo do vrenja, ohladimo do 55°C, dodamo antiserum ali IgG frakcijo
- vlijemo na stekleno ploščo 1-1.5 mm, pustimo, da se strdi in ohladi na sobni T
- shranimo v hladilnik (4-10 °C)
- izrežemo enakomerno velike in oddaljene luknje

- Obč = f (velikost Ag) večji Ag → manjša difuzija

površina precipitata je sorazmerna s koncentracijo Ag
motnost in površina precipitata sta odvisna od:

- conc. Ag in Mr Ag
- conc. Pt
- V vzorca
- velikost luknjice

Fickov zakon

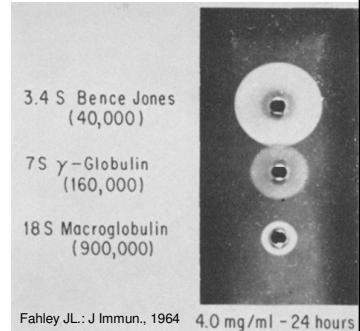
$$\frac{dQ}{dt} = -DA \frac{dC}{dx}$$

Občutljivost ~ 50 µg/mL

Uporaba RID:

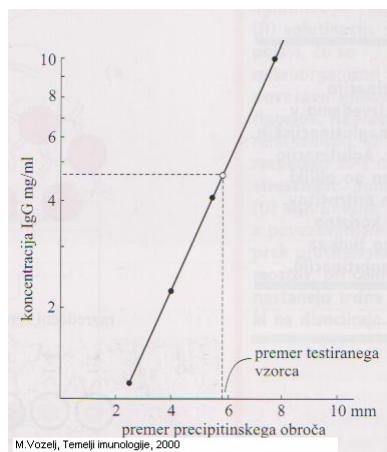
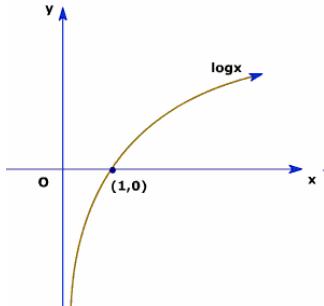
- merjenje konc. IgG, IgM, IgA in komponent C
- dolgotrajna, glede na ostale metode
kvantifikacije Ag; nadomeščeno z imunonefelometrijo
in imunometričnimi testi

Tehnike, ki temeljijo na precipitaciji: kvali/kvanti

izračun, merjenje

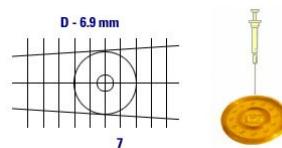
- nanos vzorca (5µl), inkubacija 18-48 h, RT
- inkubacija: difundiranje komponent C3 oz. C4 iz vdolbinice v agarozni gel (kunčji antiserum proti C3 oz. C4)

izračun, merjenje

kalibrirno ravnilo

Komplement – klinični pomen določanja

- Komplement je vpletен v mnoga stanja povezana z vnetjem – akutne infekcije, sepsa, bolezni imunskih kompleksov.

pričakujemo: ~~↑ vnetje~~ ~~↑ aktivnost C !~~
- Klinično pomembno je samo znižanje komponent C ali znižanje funkcije C sistema

aktivacija C ali genetske pomanjkljivosti C

- stalno prisotni mikrobi
- aAb
- odlaganje IK v tkivih

- pomanjkanje komponent klasične poti
- pomanjkanje komponent alternativne poti
- mutacije gena, ki kodira MBL
- pomanjkanje terminalnih komponent
- pomanjkljivosti v regulatornih proteinih
- pomanjkanje receptorjev za C

- **Vnetje**

- hiperkomplementemija: C3, C4, C1-Inh= reaktanti akutne faze vnetja (jetra, makrofagi)
- bakterijska okužba: aktivacija alternativne poti; običajno v laboratoriju zaznamo povišane vrednosti C (kompenzacija!)
- CRP zvišan → rezultati testov C so posledica aktune faze vnetja in ne indikator bolezni IK

- **SLE**

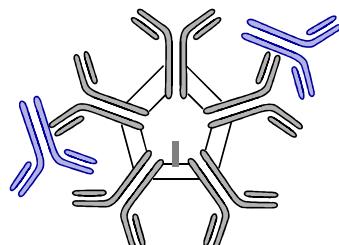
- kronična sistemska avtoimunska bolezen
- aktivacija C (klasična pot) zaradi povečane tvorbe imunskih kompleksov
- vzrok: slabo odstranjevanje IK; odsotnost CR1 na Erc in C4; odlaganje v tkivih
- hipokomplementemija (celokupna aktivnost, C3, C4)
- določanje C3, C3c priporočeno za spremljanje bolezni: aktivna vs neaktivna faza bolezni; večje znižanje C3c kot pa C4.
- z ustreznou terapijo se nivo C3 in C4 normalizira

Genetske pomanjkljivosti komplementnega sistema

- hereditarni angionevrotični edem (pomanjkanje C1-INH)
- ponavlajoče infekcije (pomanjkanje C3, C5, C6-9) - *Neisseria meningitidis*, *Neisseria gonorrhoeae*
- paroksizmalna nočna hemoglobinurija (znižano izražanje DAF in/ali CD59; Erc dovetni za lizo)
- pomanjkljivost levkocitne adhezije (pomanjkanje receptorjev CR3, CR4- ponavlajoče piogene okužbe)
- SLE (pomanjkanje C4 in C2, C1-INH)

2. Revmatoidni faktor

- revmatoidni faktor:
heterogena avtoprotelesa, ki se vežejo na predel Fc molekule IgG (CH₂, CH₃).
- IgM, IgG, IgA
- nastanek: limf. B, limf. T, monociti, citokini, sprememba glikozilacije IgG, vplivi okolja, nAbs (CD5 B limf),... ?

- metode določanja:
aglutinacija, nefelometrija, turbidimetrija, ELISA, mikromreže, pretočna citometrija

RF- klinični pomen določanja

RF prisotnost pri različnih:

- sistemskih avtoimunskih boleznih (RA, SLE, SjS, MCTD, polimiozitis)
- infekcijah (sifilis, tuberkoloza, borelioza, hepatitis, herpes, AIDS, rdečke, ošpice, malarija,...)
- prisotnost RF pri ~ 5% zdravih
- prisotnost 30-90% pri RA

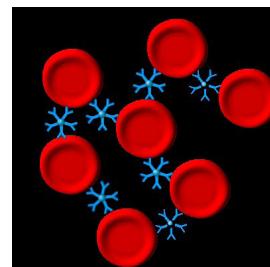
- RA

- kronična, vnetna revmatična bolezen, ki lahko prizadene vse sklepe in tudi obsklepne dele
- pri približno 1 % prebivalstva; razmerje ženske : moški je 3 : 1
- Občutljivost RF testov: do 90%
- nizka PPV, visoka NPV za RA
- pojav RF lahko že nekaj let pred začetkom bolezni
- RF+: hitrejše napredovanje bolezni (izguba funkcije / uničenje sklepov), težja oblika
- nihanja v titru IgA korelirajo z aktivnostjo bolezni
- titri IgG so povezani s spremembami hitrosti sedimentacije Erc
- visoki titri IgM korelirajo z aktivnostjo bolezni in ekstra-artikularnimi zapleti (npr. vaskulitis)
- RF, aCCP, CRP; rentgen, pregled pacienta

Aglutinacija

- zlepjanje delcev (antigenov), ki imajo na svoji površini Ag determinante, s specifičnimi protitelesi
- Marrackova teorija mreže
- reakcije aglutinacije so odvisne od prečnih povezav med bivalentnimi ali multivalentnimi Pt in številnimi Ag determinantami
Ag z eno antigentsko determinantno ne omogočajo prečne povezave in zato ne aglutinirajo!
- rezultat odčitamo s prostim očesom, z lupo in ovrednotimo

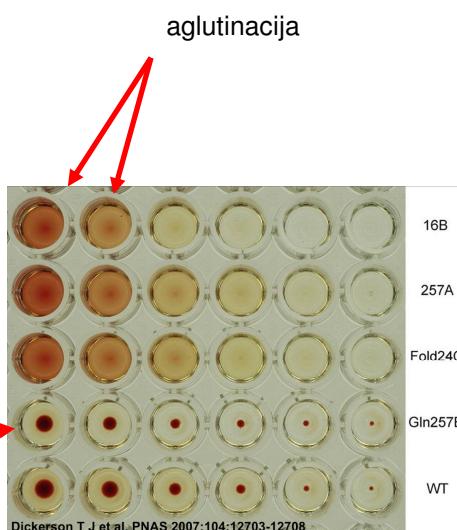

titer: recipročna vrednost razredčitve vzorca, ki še daje vidno aglutinacijo

•direktna aglutinacija

- zlepjanje protiteles iz vzorca in antigenov, naravno prisotnih na površinah celic (eritrociti, levkociti idr.)
- diagnostika mikrobnih infekcij (*Treponema pallidum* -VDRL test, TPHA test)
- določanje krvnih skupin

odsotnost aglutinacije

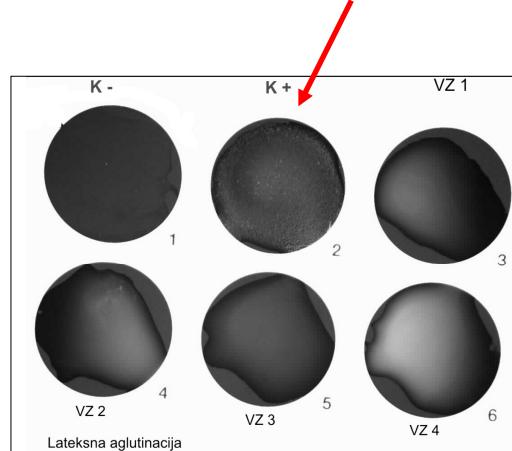

•pasivna aglutinacija

antigeni so kemijsko vezani na Erc (pasivna hemaglutinacija)
ali inertne delce (lateks; ~1mm) (pasivna aglutinacija)

- zelo hidrofilna površina
- lateks nima Ag lastnosti
- ↑ občutljivost
- podajanje rezultata:
kvali ali semikvantitativno

zadnjo razredčino vzorca, pri kateri še opazimo aglutinate, pomnožimo z občutljivostjo reagenta in dobimo rezultat v ustreznih enotah

Aglutinacija:

enostavna, raznolika, kvali/semikvantitativna metoda

občutljivost tehnike:

~15 µg/mL (aglutinacija Erc, bakterij)

x ng/mL (lateks in nefelometrično merjenje končnega produkta; oz. odvisno od specifikacije posameznega lateksnega reagenta)

uporaba: detekcija Pt proti specifičnim Ag, tipizacija antigenov AB0

Vzorci

- plasma, serum, CSF, urin (kisel!)
- vpliv komplementa (inaktivacija ali redčitev vzorca)

Vpliv na aglutinacijo

- naboj delca (neg. Zeta potencial)
- vrsta Pt (IgM je do 750x učinkovitejši pri aglutinaciji kot IgG)
- conc. elektrolita
- viskoznost medija
- Ag determinante (število, dostopnost)
- conc. Ag, conc. Pt (pojav procone!)
- t, T inkubacije (37°C, 4°C, RT), stresanje

Literatura

- Cellular and Molecular Immunology; Abbas K; 2007
- Clinical Laboratory Diagnostics; Lothar T; 1998
- Henry's Clinical Diagnostics and Management by Laboratory Methods; McPherson R, Pincus MR, 2007
- Clinical Chemistry; Kaplan LA, Pesce AL; 2003
- Imunologija, priročnik za vaje; Kotnik V; 2010
- Merjenje imunosti od molekule do bolnika; FFA 2007

Ocena vaje

- Oddana poročila z vaj so pogoj za pristop h kolokviju.